

ՍՈՒՐԲ ԳԷՈՐԳ ԵԿԵՂԵՑԻ
ST. KEVORK ARMENIAN CHURCH

ԿԻՐԱԿՆՕՐԵԱՅ ԹԵՐԹԻԿ

Sunday Bulletin

ԿԻՐԱԿԻ, Յունուար 19, 2020

SUNDAY, January 19, 2020

9215 SE Church St., Clackamas, OR 97015

ՃԱՇՈՒ ԱՎԵՏԱՐԱՆ

Յովհաննէս 2:1-11

Գալիլիա հասնելու երրորդ օրը Կանա քաղաքում հարսանիք կար: Եւ Յիսուսի մայրը այնտեղ էր: Հարսանիքի հրաւիրուեցին նաեւ Յիսուս եւ իր աշակերտները: Եւ երբ գինին պակասեց, մայրը Յիսուսին ասաց. «Գինի չունեն»: Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում ինձնից, ո՛վ կին, իմ ժամանակը դեռ չի հասել»: Նրա մայրը սպասաւորներին ասաց. «Ինչ որ ձեզ ասի, արե՛ք»: Այնտեղ կային քարէ վեց թակոյկներ՝ հրեաների սովորութեան համաձայն մաքրուելու համար. Նրանցից իւրաքանչիւրը շուրջ հարիւր լիտր տարողութիւն ունէր: Յիսուս նրանց ասաց. «Լցրե՛ք այդ թակոյկները ջրով»: Եւ լցրին բերնէ բերան: Եւ ասաց նրանց. «Հիմա վերցրե՛ք եւ տարե՛ք սեղանապետին»: Եւ նրանք տարան: Եւ երբ սեղանապետը ճաշակեց գինի դարձած ջուրը ու չէր հիմանում, թէ որտեղից է (բայց սպասաւորները, որոնք ջուր լցրին, գիտէին), խօսեց փեսայի հետ ու ասաց. «Ես մէն մարդ նախ ընտիր գինին է մատուցում, եւ երբ հարբած են, այն ժամանակ՝ վատը: Իսկ դու ընտիր գինին մինչեւ հիմա պահել ես»: Յիսուս այս առաջին նշանն արեց Գալիլիայի Կանա քաղաքում որպէս սկիզբը նշանների եւ յայտնեց իր փառքը, ու նրա աշակերտները հաւատացին նրան:

GOSPEL READING

John 2:1-11

On the third day there was a wedding in Cana of Galilee, and the mother of Jesus was there. Jesus and his disciples had also been invited to the wedding. When the wine gave out, the mother of Jesus said to him, "They have no wine." And Jesus said to her, "Woman, what concern is that to you and to me? My hour has not yet come." His mother said to the servants, "Do whatever he tells you." Now standing there were six stone water jars for the Jewish rites of purification, each holding twenty or thirty gallons.

Jesus said to them, "Fill the jars with water." And they filled them up to the brim. He said to them, "Now draw some out, and take it to the chief steward." So they took it. When the steward tasted the water that had become wine, and did not know where it came from (though the servants who had drawn the water knew), the steward called the bridegroom and said to him, "Everyone serves the good wine first, and then the inferior wine after the guests have become drunk. But you have kept the good wine until now." Jesus did this, the first of his signs, in Cana of Galilee, and revealed his glory; and his disciples believed in him.

Ծիսական Գիտելիքներ

Ի՞նչ է մասը եւ ինչո՞ւ համար կը բաշխուի:

Մասը պարզ, անխմոր-բաղարջ հաց է: «Քրիստոս պատարագեալ բաշխի ի միջի մերում» երգուելու ատեն, սարկաւազը խորանէն վար կը բերէ մասը եւ օրհնել կու տայ դասին մէջ կեցող աւագ եկեղեցականին եւ ապա կը տանի եկեղեցոյ գաւիթը ու կը դնէ բանկալին վրայ, որպէսզի բաշխուի հաւատացեալ ժողովուրդին:

Մասը յիշատակ մնացած է առաջին դարերու սիրոյ ճաշի սեղանէն: Այդ օրերուն երբ Քրիստոնէաներ փոքրաթիւ էին, Ս. պատարագի արարողութենէն յետոյ հաւատացեալներ կը սարքէին սիրոյ ճաշի սեղան եւ միասնաբար կը ճաշէին ու զԱստուած կ'օրհնէին: Սակայն երբ հաւատացեալներուն թիւը բազմապատկուեցաւ, անյարմար գտնուեցաւ այս մէկը:

Ուստի եկեղեցիներ սկսան զանցն առնել հաւաքական սիրոյ ճաշի սեղանը: Սակայն կարգ մը եկեղեցիներ, ինչպէս նաեւ Հայաստանեայց եկեղեցին Ս. պատարագի արարողութեան վերջաւորութեան սկսան միայն հաց բաժնել ու պահել սիրոյ ճաշի յիշատակը: Մասը սրբագործուած չէ եւ ոչ ալ ընծայաբերուած, այլ օրհնուած է եկեղեցականին աղօթքով:

ՏՕՆ ԱՆՈՒԱՆԱԿՈՉՈՒԹԵԱՆ

Ըստ հրեական օրենքի՝ ծննդեան 8-րդ օրը Յիսուս, ինչպես նորածին ամեն մի արու զուակ, թլփատուեց եւ անուանակոչուեց: Այդ մասին վկայում է Ս. Ղուկաս Աւետարանիչը. «Եւ երբ ութ օրերը լրացան, եւ նա թլփատուեց, նրա անունը Յիսուս դրուեց, ինչպես հրեշտակի կողմից կոչուել էր, երբ դեռ չէր յղացուել մօր որովայնում» (Ղուկ. 2:21):

«Յիսուս» երբայերէն բառ է, որ նշանակում է փրկիչ: Ս. Գաբրիէլ հրեշտակը, Սուրբ Աստուածամօրն աւետելով Աստուծոյ Որդու Ծննդեան մասին, Յիսուս անունն է յիշատակել: Այս մասին կրկին վկայում է նոյն Աւետարանիչը. «Եւ ահա դու կը յղիանաս եւ կը ծնես մի որդի եւ նրա անունը Յիսուս կը դնես» (Ղուկ. 1:31):

«Յիսուս» անուանը զուգահեռ Փրկչին տրւում է նաեւ «Քրիստոս» անունը: Այն յունարէն բառ է, որ նշանակում է «Օծեալ» եւ համապատասխանում է երբայերէնի «Մեսիա»ին:

Փրկչի անուանակոչութեան տօնին հայ առաքելական բոլոր եկեղեցի ներում մատուցում է Սուրբ Պատարագ, իսկ նախորդ օրը երեկոյեան Ժամերգութեան աւարտին կատարւում է նախատօնակի արարողութիւն:

THE NAMING OF JESUS

It was Christ's wish that all the requirements of the law be met by him, and so he was circumcised on the eighth day (Luke 2:21).

During the celebration of the Feast of the Naming of our Lord Jesus Christ, we remember both the naming and the circumcision of Christ. The basis for this feast may be found in the first chapters of the Gospels of Matthew and Luke. In both Matthew 1:21 and in Luke 1:31 there is the story of the annunciation to Mary by the angel Gabriel. In the account recorded in the Gospel of Matthew, we read that the angel appeared to Joseph in a dream saying that the name of the child Mary bore was to be Jesus. Insofar as angels are messengers of God, Gabriel was in fact relating to Joseph that it was the will of God that Mary name her child Jesus. Similarly, in the account of the annunciation recorded in the Gospel of St. Luke, the angel tells Mary that the name of her child (a child which she had not yet conceived) was to be called Jesus.

The name Jesus is similar to both the Hebrew and Aramaic forms of "he will save." This feast is in commemoration of Christ's being named Jesus, which means "savior," as commanded by the angel to Mary during the Annunciation (Luke 1:31). It took place on the eighth day, on the occasion of the circumcision (Luke 2:21), in keeping with Hebraic law and is commemorated by the church on January 13. In the Gospel, the name Emmanuel (which means "God with us") also has been used (Matthew 1:23), in keeping with the prophecy of Isaiah 7:14.

Interestingly, Jesus was not named Jesus Christ at the time of his birth. The word Christ means "the anointed one" or "the Messiah." The word Christ is a title. Jesus, the Christ, then became known as Jesus Christ. The name Christ is also used by itself.

We celebrate the naming because his name is representative of his mission; that is Jesus was, and is, the Savior. Thus, in celebrating the naming of the Lord we are recognizing Jesus as our Savior.

ԱՂՕԹԱՐԱՆ ՀԱՅ ՄԱՆՈՒԿԻՆ

Գրեց՝ Յովնան Արք. Տէրտէրեան

ԽԱՂԱՂՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹՔ

Տէր՝ իմ Աստուած,
Դուն ստեղծեցիր աշխարհ մը՝
ցերեկ ու գիշեր,
երկինք եւ երկիր,
ծով ու ցամաք,
աստղեր ու լուսին,
ծառ ու ծաղիկ:
Իմ այս աղօթքով կը խնդրեմ
աշխարհին խաղաղութիւն,
որպէսզի հանգստութեամբ վայելենք
Քու ստեղծած այս գեղեցիկ աշխարհը:
Ամէն:

CHILDREN'S PRAYERBOOK

By Archbishop Hovnan Derderian

PRAYER FOR PEACE

Lord, my God,
You created the world
the day and the night,
the skies and the earth,
the waters and the land,
the stars and the moon,
the trees and the flowers.

Let my prayer be a call
for the peace of the world,
so that we may cherish and embrace
Your glorious creation.
Amen.

Ani Asseyan

REQUIEM SERVICE

Upon the conclusion of the Divine Liturgy, we will conduct Requiem Service for the following:

† **ARMENOUHI KARAPETYAN**

Occasion 3 years

Requested by

🌿 Daughter's family.- **Anahit & Napolyon, Kevork, Masis Kundubegyan.**

May the God Lord rest the soul of His servants in peace and grant the comfort of the Holy Spirit to the family members.

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

ԱՐՄԵՆՈՒՀԻ ԿԱՐԱՊԵՏՅԱՆ

Մահուան Գ. Տաբեղիցի առթիւ

Խնդրողներն են

Դուստր՝ Անահիտ Եւ Նափոյլոն, Գեորգ, Մասիս
Գունդեբեգյաններ,

ՀՈԳԵՀԱՆԳԻՍ

Բաքուի եւ Սումկայթի զոհուած հոգիներու
30 Ամեակի առթիւ

ՊԱՏՄՈՒԱԾՔ ՉՈՐՍ ՄՈՄԵՐԸ

Փոքրիկ մանչուկ մը կը մտնէ սենեակ մը ու կը տեսնէ չորս վառած մոմեր...

Առաջին մոմը կ'ըսէ.

- Ես ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆՆ Եմ, ա՛լ մարդիկ չեն գնահատեր իմ ներկայութիւնս... ա՛լ պիտի չկարողանամ գոյատեւել, որովհետեւ աշխարհը շա՛տ հեռացած է խաղաղութենէն...

Այս ըսելով, խաղաղութիւնը կը մարի...

Երկրորդ մոմը տեսնելով անոր մարիլը, տխուր ձայնով կ'ըսէ.

- Ես ՀԱԻԱՏՔՆ Եմ... մարդիկ շա՛տ փոխուած ըլլալով, իրենց երեսը դարձուցած են հաաւատքէն... իմ ներկայութիւնս ալ իմաստ չունի... Ես ալ պիտի մարեմ իմ բոցս... Այս ըսելով, ան ալ կը մարէ իր լոյսը...

Երրորդ մոմը յուսահատ վիճակով կ'ըսէ.

- Ես ՍԷՐՆ Եմ... երբ չկայ խաղաղութիւն եւ հաւատք, չկամ նսեւ ես... մարդիկ կ'ատեն զիրար... կը հեռանան սիրոյ բարիքներէն... Ես ալ աւելորդ կը նկատեմ իմ լոյսս այս մարդկութեան... Այս ըսելով, ան ալ կը մարէ իր լոյսը...

Փոքրիկ տղան տեսնելով մոմերուն մարիլը, յուսահատ եւ սարսափած կը սկսի լալ...

Չորրորդ մոմը անմիջապէս կը հանդարտեցնէ զինք ու կ'ըսէ.

- Մի՛ լար փոքրիկ տղայ... Ես ՅՈՅՄՆ Եմ... այնքան ատեն որ ես կը վառիմ ու կը շողամ, կարող ես կրկի՛ն վառել միւս մոմերը...

Մանչուկը կ'առնէ չորրորդ մոմը խանդավառութեամբ ու կամաց-կամաց կը վառէ երեք մարած մոմերը...

Սիրելիներ ՅՈՅՄԻ մոմը բնաւ պէտք չէ մարի մեր կեանքէն ներս, որպէսզի վառ պահենք ՍԷՐԸ, ՀԱԻԱՏՔՆ ու ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԸ... եւ իմաստաւորենք մեր կեանքը...: Ինչպէս առաքեալը կ'ըսէ.- «ՅՈՅՄԸ ամօթով չի ձգեր» (Հո.5:5)

A Pound of Butter (Honesty)

There was a farmer who sold a pound of butter to a baker. One day the baker decided to weigh the butter to see if he was getting the right amount, which he wasn't. Angry about this, he took the farmer to court.

The judge asked the farmer if he was using any measure to weight the butter. The farmer replied, "Honor, I am primitive. I don't have a proper measure, but I do have a scale."

The judge asked, "Then how do you weigh the butter?"

The farmer replied;

"Your Honor, long before the baker started buying butter from me, I have been buying a pound loaf of bread from him. Every day when the baker brings the bread, I put it on the scale and give him the same weight in butter. If anyone is to be blamed, it is the baker."

Moral of the story:

In life, you get what you give. Don't try and cheat others.

HOME BLESSING

The home is a sacred place where family members maintain and share many values. It is also a place where they are charged and empowered with these values to live a peaceful and God-pleasing life. It is under this roof that all collectively form oneness in spirit and assume an important responsibility in the life of the community. It is in this place where they break bread and share joys and sorrows. Here the presence of the Omnipotent is felt since every family is a miniature of a "Little Church—Ecclesia." In this "Little Church" the inexhaustible love and the very generous blessing of God permeate.

For Home Blessing the priest takes with him wafer and incense, and blesses the bread, the water and the salt provided by the family. These three fundamental elements are essential life-giving gifts for human life. The priest asks from the Omnipotent God not to lessen these three gifts without which life becomes impossible or imperfect.

The bread, the water and the salt are symbols of God's infinite goodness and care. With the blessing of these great gifts the household is enriched spiritually and its existence perpetuated for the service of his Creator. Along with the bread, salt, and bread offered on a tray by the dwellers, the priest places also the wafer stamped with a crucifix and designs of grapes and wheat. The wafer is the presence of Christ in the home. The members of the family can either distribute the wafer among themselves or keep it in a jar along with flour, salt, or rice.

During Home Blessing it is customary to burn incense which symbolizes the burning of our souls with our Lord's love. In his supplication the Psalmist says, "Let my prayer be counted as incense before Thee." Through this ceremony everyone's faith is replenished and strengthened and the Lord's presence is felt.

FOR HOME BLESSING, PLEASE CALL
FR.MASHDOTS KESHISHIAN AT (818) 293-9098.